

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – M. B. *Bistrička* – 7.30 + Sačić Agata god. Petar i Stjepan

UTORAK – 7.30 + Kovačić Ružica, Mikulić Mirica, Mišak Mijo i Štefica

SRIJEDA – *kapelica* – 7.30 + Vugrinec Jakup god. i ob.

ČETVRTAK – 7.30 + Skupnjak Đuro i Mišak Mijo

PETAK – 7.30 + Mikulić Branimir, Gabrijela i rodit. Mikulić

SUBOTA – 19.00 + *skupna sv. misa!*

+ Lovrinović Lovro i ob.; + Lučić Frano i ob.; + Hrman Vjekoslav god. rodit. Hrman i Ceglec; + Kosec Ivan god. i ob. Kosec; + Lovrinović Kate, Juro i Bare god.; + Višnjić Magdalena i Mijo i Skupnjak Barbara; + Cingesar Ivan god. Dragutin i Barica; + Skupnjak Stjepan god. i Dragutin; + Mišak Štefica i djeca; + Tuđan Ana i Bek Milica; + Tuđan Pavao god. i Justa; + Tuđan Pavlek i rodit. Tuđan; + Hren Branko; + Čurila Anđela; + Magić Mica, Kosec Agata i Stjepan; + Žitnjak Štefica; + Vugrinec Danica i Dragutin i rodit. Jagačić; + Samardžić Anica i Sačić Ivan; + Smodek Zvonko i ob. Barbir; + Živko Zdravko, Franjo i rodit.; + Topić Jozo; + Trtinjak Ljiljana i Pavlović Dražen; + Skupnjak Slavko; + na čast M. Božjoj – na nakanu; + na čast Predragocjenoj Krv Kristovoj; + na čast Svetom Duhu

NEDJELJA – 16. KROZ GODINU

7.30 + Mišak Marija i Josip god.

9.30 + Topić Ivo

11.00 – *nema sv. mise – firma u Bartolovcu*

Veliki zbor – *proba u srijedu u 20.00.*

Škapularevo kod naših franjevaca u Varaždinu – glavna proslava u nedjelju 19.7. u 18.30 (sv. misu predvodi mons. Bože Radoš). Za sve koji su obučeni u škapular predviđen je susret u četvrtak 16.7. u 17.30 s molitvom za naše obitelji. Četvrtak, petak i subotu će biti trodnevna priprava (sv. mise u 18.30).

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
srpanj, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina XII.

Broj 28 (601)

12. srpnja 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

15. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Iz 55, 10-11

Psalam: Ps 65, 10-14

Drugo čitanje: Rim 8, 18-23

Evandjelje: Mt 13, 1-23

Želimo li obilno žeti,
nije potrebno mnogo sijati,
koliko je potrebno sjeme zasijati u dobro tlo.

— sv. Otac Pio iz Pietrelcine

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Nalazimo se u vremenu godine kada se ubiru plodovi njiva, pšenica, ječam, zob. To je vrijeme kada se veselimo na poseban način zbog onoga što dobivamo sa zemlje. Vrijeme je to i zahvalnosti u kojem hvalu upravljamo Bogu zbog lijepog vremena potrebnog za rast i razvoj ploda. No da bi uopće što moglo izrasti, potrebno je prvo zasijati.

Zato Isus na slikovit način govori o sijaču. Matej u svojem evanđelju upravo ovu prisposobu koristi za početak Isusova govora. U toj prisposobi Isus nam daje jasan ključ za razumijevanje svih ostalih govora o Kraljevstvu nebeskom. Isus prisposobama želi uvesti tadašnje slušatelje, ali i nas u shvaćanje i prihvaćanje otajstva Kraljevstva Božjega. Isus je bio svjestan da Njegovu riječ ne prihvaćaju svi, da Ga ne slušaju svi s istim oduševljenjem, ali i da ne donose svi obilat rod.

Isus ljude dijeli na četiri kategorije. One koji Božju riječ slušaju i primaju u svoje srce, ali grijeh ih odvodi od pravog puta. To su oni „uz put“ vjernici koji će doći u crkvu na Božić, Uskrs, kada netko od njihovih prima svete sakramente, ali će ostale nedjelje njihovo mjesto u crkvi biti prazno. Druga skupina ljudi o kojima Isus govori su oni koji možda svake nedjelje dolaze na svetu misu, slušaju Božju riječ s oduševljenjem, ali kada dođu vremena kušnje, teškoća, oni zaboravljaju na Boga uz čiju se jedinu pomoć može riješiti svaki problem. Oni su zasijani na kamenju. I treća grupa su oni gdje je riječ zasijana u trnje. Kao i kod druge skupine, možda i oni žele da sjeme riječi pusti korijenje u njihovom životu, ali želja za slavom, probitkom, moći i bogatstvom uguši evanđeoske vrijednosti te se oni udalje od zakona Božjega.

No najveći broj sjemenja pada na plodno tlo. Oni primaju Božju riječ, žele je vršiti, možda dolaze kakve poteškoće, kakvi vjetrovi, kiše i tuče u životu, ali postojanošću, vjerom i ustrajanjem u dobru plod ipak izraste. Ova Isusova prisposoba poticaj nam je i upozorenje da tlo našeg srca nije određeno kao zemlja uz put, kamen, drač ili naposljetku plodno tlo, već ovisi o našoj spremnosti da pustimo Boga da obrađuje naše srce. No i kod plodnog tla ne donose svi jednaku vrijednost. Isus tako govori kako će neki donijeti stotruk, neki šezdesetotruk, a neki tridesetotruk urod. To znači da kod nekih riječ Božja daje veću duhovnu plodnost, kod nekih manju, ali im je zajedničko da su je svi primili na jednak, plodonosan, način. No bitno je razumjeti da nitko nije isključen od Božje riječi. Ona je upravljena svima, i vjernicima i nevjernicima. Ona donosi plod, neovisno o staležu ili pozivu, već ovisi o ljudskoj volji i spremnosti na slušanje i razumijevanje.

Zbog toga je potrebno pobjeći i odvratiti se o ljudskih zavođenja, površnosti i nestalnosti kako bismo bili otvoreni razvitku Božje riječi u našim životima. No samo uz Božju pomoć i spremnost na prihvaćanje Božje volje, moguće je donijeti plod. Kada osjetimo kolika je radost biti plodonosan po primanju Božje riječi, nećemo više željeti ostati na mjestu, nego ćemo se trajno opredjeljivati i raspolagati Bogu za još veću plodnost sve dok ne dođemo do punine u vječnom životu.

Dominik Hrupek

MAJKA BOŽJA BISTRičKA, 13. SRPNJA

Majka Božja Bistrička slavi se 13. srpnja. Zavjetni kip čudotvorne Bogorodice nalazi se u sklopu marijanskog svetišta u Mariji Bistrici u Hrvatskom Zagorju, sa sjeverne strane Medvednice (Zagrebačke gore).

Zavjetni kip Majke Božje Bistričke datira se na kraj 15. stoljeća. Pripada nizu crnih Madona, premda je pri restauraciji otkriveno da njezina tamna boja nije izvorna.

Kasnogotički drveni kip bistričke Bogorodice rad je pučkog majstora. Izražajna moć kipa nije toliko u umjetničkom oblikovanju, koliko u samome vjerskom i nacionalnom značenju.

Kip je najprije bio smješten u prasetištu na Vinskom vrhu, a onda 1545. godine zakopan u župnoj crkvi u Mariji Bistrici i otkriven 1588. godine; ponovo zaboravljen i zazidan, pronađen je drugi put 1684. godine. Ove su tri godine posebno bitne za hrvatsko Nacionalno marijansko svetište. Najveću brigu za bistričko Svetište imali su bistrički župnici, bistrički kapelani ili župni vikari te brojni svećenici koji su bili na raspolaganju hodočasnicima vršeći službu propovjednika i ispovjednika.

U jubilejskom slavlju 250. obljetnice svetišta Majke Božje Bistričke i u svečanosti krunjenja kipa Majke Božje Bistričke, koje se odvijalo prigodom zagrebačkog hodočašća 7. srpnja 1935. godine, sudjelovalo je oko 30.000 hodočasnika.

Osobito ganutljiv prizor za vjernike bio je kada se nadbiskup Antun Bauer približio kipu Majke Božje Bistričke, kruneći ga zlatnom krunom i govoreći:

„Pod Tvoju se obranu utječemo, Sveta Bogorodice!

Naiših patnja ne prezri u potrebama našim,

nego od sviju pogibli oslobodi nas vazda,

Djevice slama i blagoslovljena.“

Selidba kipa, njegovo skrivanje i dva nalaženja budila su vjeru u njegovu čudotvornu moć. Bistrička Gospa bila je tješiteljica kršćana za vrijeme turskih opasnosti, pomoćnica u Prvom i Drugom svjetskom ratu.

U Domovinskom ratu svetište Majke Božje Bistričke kao najveće marijansko svetište u Hrvata na teritoriju RH postala ishodištem brojnih zavjeta, molitvi i hodočašća, kako hrvatskih boraca pojedinačno, tako i jedinica Hrvatske vojske.

U Mariju Bisticu hodočasti se od 1684. godine. Hodočašća traju od Bijele nedjelje početkom travnja pa do Zahvalnice krajem listopada. U tom razdoblju bude oko pedeset stalnih hodočašća na kojima se svake godine okupi oko milijun vjernika. Neka od stalnih hodočašća su Duhovsko, zavjetno grada Varaždina, zavjetno grada Zagreba, Margaretsko, Aninsko, Preobraženja Gospodinova, Velikogospojinsko, Bartolovsko, Male Gospe i Zahvalnica.

U Bisticu vodi pet hodočasničkih smjerova, a gostoljubivi stanovnici Marije Bistrice brinu se o udobnosti i sigurnosti svih hodočasnika. Vjerske svetkovine – proštenja – odraz su tradicionalnih običaja Hrvatskog zagorja.